

Thema:	2 van 5: De kerk: plaats van vrede
Tekst:	L Ps. 133
Lezen:	L Ps. 133
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 30 augustus 2015 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

v/g
ps. 122
TW
ps. 128:1,3
gebed
L Ps. 133
GK gz. 119:2
T Ps. 133
Psalmen voor Nu: ps. 84 Wat hou ik van uw huis
gebed
collecte
GK gz. 167:1
zegen

intro

J/m: maken jullie wel eens ruzie?
Met je broer, zus, vriend, vriendin?
Zó speel je fijn samen en ben je één, zó maak je ruzie en ga je uiteen.
Ruzie is als een bijl die een stuk hout in tweeën splijt.
Vind je ruzie fijn?
Nee.
Dat voelt niet fijn, zelfs niet als jij geen ruzie hebt gemaakt, maar die ander.
Het voelt beter om het weer goed te maken.
Dan wordt je zielige alleen weer gezellig samen één!

Ook grote mensen kunnen ruzie maken.
Ipv dat een familie de erfenis verdeelt, verdeelt de erfenis de familie...
Onwil, onmacht, onkunde: er kunnen allerlei redenen zijn.

Van ruzies staat ook de Bijbel bol.
Een kleine greep slechts:
Adam en Eva, Kaïn en Abel, Ismaël en Isaak, Esau en Jakob, Jakobs 12 zonen, de 11 stammen tegen de stam Benjamin, Israëls 10 stammen tegen de 2 stammen Juda en Benjamin;
Jezus' discipelen (Wie is de belangrijkste van ons?), Paulus en Barnabas, Petrus en Paulus.¹
Ps. 133 is opgenomen in Davids psalmenbundel.
Ook David kende ruzies: met Saul, Joab, Absalom, Simi.²

Ook in de kerk komen ruzies voor.
Juist hier waar verzoening en vergeving voorradig is en verkondigd wordt.

¹ Genesis 3-4; 21; 27:41; 37; Richteren 20; Matteüs 20:24; Lucas 9:46; Handelingen 15:39; Galaten 2:11-14.

² O.a. 2 Samuël 16:5 e.v.

Onder elke kerkelijke verdeeldheid ligt ruzie.
Er zijn veel conflicten tussen voorgangers, kerkenraden, commissies en gemeenteleden.
Zo zit je de ene zondag aan één avondmaalstafel, de volgende zondag zijn er twee tafels,
de één hier en de ander daar.
Of je viert nergens en nooit meer avondmaal en keert elke kerk de rug toe.
Wie slaat Ps. 133 dan op?
Als we hiermee wachten totdat niemand meer ruzie heeft met iemand,
zal Ps. 133 ongelezen blijven.

Waarom zou je toch naar de kerk gaan?
Omdat de kerk de plaats is van samen één.
belofte

Wat is er goed en heerlijk aan het samenwonen van broeders (en zusters)?
Hoezo: goed als olie?
Hoezo: goed als dauw?
Wat voor leven geeft Gods zegen?

Op deze vragen ga ik nu in.

kern 1: samen één

Zie!

De NBV laat deze oproep weg.
Toch wil de psalmist onze aandacht trekken.
Hij wil ons oog doen hebben voor een wonder.
Zoals een vader zegt tegen zijn kind:
'Kijk nou toch eens!' en het wijst op een rups die als een vlinder uit zijn cocon vliegt.
Het kind kijkt en is verrukt.
'Mensen, kijk nou toch eens, want wat je ziet is helemaal niet vanzelfsprekend.
Het komt ook niet op uit mensen, het is een geschenk van God!'
Hierom goed: een gave van de goede God.
Hierom heerlijk, aangenaam, lieflijk, charmant: gave van de liefdevolle God.
Leren we eerst zó naar de kerk kijken ipv naar wat wij mensen er helaas maar al te vaak van maken.
Dan word je al gauw kritisch en pessimistisch en houd je haar zelfs vroeg of laat voor gezien.
Zie eerst op Gods goedheid en lieflijkheid!

Hij maakt broeders (en zusters) samen één om samen te wonen als één huisgezin.
De stammen, genoemd naar de 12 zonen van Jakob.
De stammen, naar Góds naam genoemd.³
Elk in zijn eigen stamgebied in het ene land Kanaän.
Driemaal per jaar trekken de stammen op naar Sion:
met het feest van het Ongedesemde brood, het Wekenfeest/Oogstfeest
en Loofhuttenfeest/Inzamelingsfeest.⁴
Daar is Benjamin, de jongste, hij opent de rij,
daar zijn de vorsten van Juda, uitbundig bijeen,
de vorsten van Zebulon, de vorsten van Naftali.⁵
Elke stam verschilt van de ander, zoals jij anders bent dan je broer of zus als je die hebt.
Toch: samen één als in een gezin.
Elke afzonderlijke stam vindt in het geheel van het volk zijn bestemming,
zoals jij bij je vader en moeder en broers en zussen je eigen plek hebt en toch samen één bent..
Daar gaat een goede reuk van uit.
Bezie het als een wonder-lijk Godsgeschenk.

kern 2: als goede olie

---

³ Gereformeerd Kerkboek psalm 122:2.

⁴ Exodus 23:14-17, Deuteronomium 16:1-17.

⁵ Psalm 68:28.

Hoe goed?

Als goede olie.

Wat is goede olie?

Olie die heerlijk ruikt.

Welke olie ruikt heerlijk?

Die waarmee de hogepriester, Aäron als eerste, wordt gezalfd.

Deze olie is een mengsel van mirre, kaneel, kalmoes, kassia en olfijolie.

Zij was alleen bestemd voor de tabernakel, voor Aäron en zijn opvolgers.⁶

Zie Mozes deze olie uitgieten op Aärons hoofd en niet zuinig ook.

Die stroomt over zijn gezicht, druipt in zijn baard en druppelt in de kraag van zijn kleding.⁷

Waar verwijst olie naar?

Naar Geest en feest.

God roept Aäron tot zijn ambt van hogepriester.

Hij geeft hem zijn Geest om hem een goede hogepriester te doen zijn.

Zijn intrede in het ambt is een feestelijk gebeuren.

Bij een feest hoort een lekkere geur die je op doet.

Waarom herinnert David aan Aäron?

Na ruim 4 eeuwen slavernij in Egypte bevrijdde de Heer zijn volk Israël en maakte het samen één als zijn volk rondom Mozes, Aäron en tabernakel.

Waar Gods volk samen één is, is het feest!

Kerkgangers die als uit één hart en mond God loven, danken, bidden en belijden verspreiden een geur, heerlijker dan van Boldoot, Cacharel, Joop! en al die andere.

De Geest doet hen zeggen: 'God is groot', en 'Jezus is Heer',

kern 3: als dauw

Hoezo: goed als dauw?

Dat kan helemaal niet: dauw die van de Hermon neerdaalt op Sions bergen.

De 2814 meter hoge Hermonberg ligt in het uiterste noorden van Kanaän.

Zijn zuidelijke punt is bedekt met sneeuw.

Het Sionsgebergte ligt zo'n 180 km. zuidelijker.

Als Hermons dauw de Sion niet kan bereiken, waarom zegt de dichter dit dan toch?

Om uit te drukken: Sion is de dauw van Kanaäns hoogste berg waard.

Waarom?

Niet de Hermon, maar de Sion is door de Heer uitgekozen als zijn berg.⁸

Hier troont God als koning over Israël en de wereld.

Bij wijze van spreken dan, want Gods eigenlijke plek is de hemel.

Wat doet dauw?

Dauw verfrist en geeft groeikracht.

Waar staat dauw hier symbool voor?

Voor geestelijke zegen die neerdaalt bij God vandaan.

Wat is deze geestelijke zegen?

Het goede en liefderijke samen één zijn van zoveel broeders uit noord en zuid en oost en west die elkaar treffen in Sion op één van de grote feesten.

Samen één zijn is de verfrissende kracht die velen tot een gemeenschap maakt.

Zoveel hoofden, één van zin: God ontmoeten, offeren, onderwezen worden, bidden, danken en loven, en Gods zegen ontvangen.

kern 4: eeuwig leven als zegen

De pelgrim maakt van alles mee in de tempel.

Als hij weer naar huis gaat, is het laatste wat hij hier ontvangt Gods zegen bij monde van de priester:

Moge de HEER u zegenen en u beschermen...⁹

---

⁶ Exodus 30:22-33.

⁷ Exodus 40:13-14, Leviticus 8:12, 30.

⁸ Psalm 48:3, 68:16-17, 132:13-17 bv.

God laat het goede uitspreken en uitwerken.

Welvaart en welzijn, vrede, vrijheid, veiligheid.

Met als bekroning: de HEER houdt de wacht over je gaan en komen van nu tot in eeuwigheid.¹⁰

Zelfs bij het naderen en intreden van de dood zal Hij eeuwig leven geven.

Ps. 133 eindigt met een veelbelovend uitzicht, dat in het Nieuwe Testament nog veel helderder wordt.

De kerk: plaats van samen één?

Plaatselijk vinden wij het al moeilijk samen één te zijn.

Toen ik hier kwam, werd als huisbezoekthema gekozen: Omgaan met verschillen.

Die verschillen zijn alleen maar toegenomen.

De omgang met onze homofiele brs. en zrs., relativismen, man/vrouw en het ambt, liturgie en kerkgang om niet meer te noemen.

Valkuilen als onze mening gelijk stellen aan Gods Woord, de ander niet in alle bescheidenheid belangrijker achten dan onszelf, niet echt luisteren naar elkaar, ons terugtrekken in onze eigen loopgraven, verbittering en verwijdering liggen op de loer.

Uiterlijk kan het allemaal pais en vrede lijken, maar een ondergrondse veenbrand kan zomaar een uitslaande brand worden met onheilig vuur.

De één zit met kromme tenen in de kerk als de band Opwekking begeleidt, de ander als het orgel psalmen speelt: zó niet 2015!

Waar 'onze' kerken één leken, is grote verscheidenheid gekomen tussen gevestigde kerken en pop up kerken in Amsterdam e.a.p.

Br. Landwehr en ik vertegenwoordigden ons allen jl. vrijdagmiddag bij de oplevering van de Mariakerk en haar orgel. Hoezo: samen één?

Volgende week is voorbede aangevraagd door het Gereformeerd Appèl om de nood van de kerkelijke verdeeldheid en het zoeken naar de eenheid te gedenken tussen CGK, GKv en NGK.

In de lijn van Christus' gebed in Johannes 17: Laat hen allen één zijn.¹¹

En dit al voor de 24e keer.

Niet eens met de Hersteld Hervormde Kerk, de Ger. Gemeenten, Oud Ger. Gemeenten e.a.

Laat staan met de RKK...

Onverhoorde, kansloze gebeden?

De kerk: plaats van samen één: een onbereikbaar ideaal?

Een aanfluiting zonder aansluiting?

Vergeefse moeite en inspanning?

Ps. 133 maar stilletjes verwijderen?

aansporing en aanmoediging

Eenheid tussen broeders is sinds en door de zondeval vaak genoeg ver te zoeken geweest.

In OT, NT, tot op vandaag en totdat Christus komt.

Niet voor niets is samen één zijn onderwerp van gebed, ook en zelfs van Jezus.

Gebed, én voorschrift.

Romeinen 12, 1 Korintiërs 12: veel leden (gaven), één lichaam (gemeente): niet *tegen*, maar *met* elkaar.

Efeziërs 4:3: Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft...

1 Tessalonicenzen 4:9-10: Wij sporen u aan nog veel meer in liefde met elkaar om te gaan.

1 Johannes 4:7, 11, 21: Laten wij elkaar liefhebben.

Laten wij, voor zover het van ons afhangt, bidden om en werken aan samen één zijn

---

⁹ Numeri 6:22-27.

¹⁰ Psalm 121:8.

¹¹ Johannes 17:21.

met elkaar en anderen.

Gebeden zijn er om verhoord te worden door God,

voorschriften om opgevolgd te worden door ons.

We oefenen ons om genoemde valkuilen van oordelen en veroordelen enz. te vermijden.

We gaan naar elkaar luisteren en vragen door:

'Waarom vind je dat de zr. wel of geen diaken/ouderling/predikant kan zijn?'

'Waarom vind je dat je kunt wel of niet kunt samenwonen zonder getrouwd te zijn?'

'Waarom rook jij nog steeds en schaadt je je gezondheid?', enz.

'Waarom speel je geweldsspelletjes op je pc, terwijl je zondags hoort: 'Niet doodslaan!''?

Heeft dat nut en zin?

Ja!

Tóch staat Ps. 133 in de Bijbel.

Als indirecte aansporing, maar eerst als psalm van verwondering: *Zie!*

Als lofprijzing.

Niet als een onmogelijk ideaal, maar als bereikbare werkelijkheid.

Zoals onze oud-voorganger ds. C.G. Bos schreef: Kerkelijke eenheid: geen illusie.¹²

Christus bad om samen één zijn.

Zou zijn Vader zijn gebed onverhoord laten?

De eerste gemeente te Jeruzalem begon eensgezind.¹³

Christus is het Hoofd van zijn ene gemeente.

Beelden voor de kerk spreken alle van eenheid:

tempel, lichaam, bruid, stad, wijngaard, kudde, kandelaar.

Wij zien helaas maar al te vaak hopeloze verdeeldheid, binnen en buiten ons.

Maar: *Zie!*: in geloof en met hoop.

Er waren en zijn ook toenaderingen en herenigingen.

Zie op Christus: Hij is de gezalfde Hogepriester.

Niet eenzelfde voorkeur voor één bepaalde liturgie doet ons samen één zijn.

Evenmin een kerkorde of dezelfde kijk op zaken in verleden en heden.

Christus doet ons samen één zijn door zijn Geest en Woord in waar geloof in Hem,

vaste hoop op Hem en vurige liefde voor Hem.¹⁴

Om Hem liet God Psalm 133 opnemen in zijn Woord.

Om Hem durven en we mogen we die zingen.

In Christus is God goed.

De kennis van Christus is de aangename geur voor ons die leven schenkt en ons redt.¹⁵

In Christus is God Zelf olie en dauw voor ons.

Hij is onze zegen en ons leven tot in eeuwigheid.

Dus gaan wij op zoek naar broeder- en zusterschap en samen één zijn waar dit nog níet is.

En we koesteren en houden dit samen één zijn vast waar die al wél is.

Want kómen zal die: één kudde, één herder.¹⁶

Deze belofte van niemand minder dan van Jezus Christus Zelf doet ons het samen één zijn bezingen!

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.

lsk.hoogendoorn@solcon.nl

¹² C.G. Bos, Kerkelijke eenheid: *geen illusie!* Een dringend appèl op alle gereformeerde belijders. Groningen 1985 [De Vuurbaak].

¹³ Handelingen 1:14, 2:46, 4:32.

¹⁴ HC 21.54.

¹⁵ 2 Korintiërs 2:14-16.

¹⁶ Johannes 10:16.